

РЕШЕНИЕ

№ 315

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9174** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С Решение №20142861 от 21.06.2021г., постановено по НАХД № 17185/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав е отменено наказателно постановление /НП/ № Р- 10-602/06.11.2020г., издадено от директора на заместник–председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл. 56 ал.1 ЗДКИСДПКИ.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от КФН, чрез ЮРК. Б. Г. , в която се изразява становище за допуснати нарушения на материални и процесуалния закон. Касаторът счита, че обстоятелствата по извършване на нарушението са описани ясно и последователно, за което излага подробни съображения. Изтъква, че при в производството по налагане на наказание на дружеството не са допуснати съществени нарушения, а вмененото нарушение е безспорно доказано. Моли съда да върне делото за разглеждане на друг състав на районния съд. В условията на алтернативност моли съда да отмени изяло процесното НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В случай, че ответника претендира

адвокатско възнаграждение, моли размерът да бъде намален до законовия минимум.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът – КФН се представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата и претендира възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът – [фирма] се представлява от адв. В., която счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за валидно, допустимо и правилно. Моли съда да отхвърли жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 26.06.2020г. св. К. съставил АУАН на [фирма], за това че не е актуализирало проекта на ДФ „А.-ХИБРИДЕН ДЕПОЗИТ“ в срок до 30.04.2020г. Посочил в съставения от него акт, че с писмо от 16.04.2020г. дружеството е представило в КФН актуализиран проспект, на който е направен анализ. Отразил в акта дружеството да не е актуализирало инвестиционно ограничение, касаещо общ размер на инвестициите в дялове на предприятия за колективно инвестиране. Констатираното отразил да е нарушение на чл. 56 ал.1 ЗДКИСДПКИ. АУАН е връчен на представител на дружеството на същата дата.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че в производството протекло пред АНО е допуснато съществено процесуално нарушение, водещо до опорочаване законосъобразността на обжалвания акт, изразяващи се в неясно описание на нарушението, което е довело до нарушаване правото на защита на дружеството.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд.

Действително в процесната хипотеза АНП е описал в обстоятелствената част на НП и предхождащият го АУАН дружеството да не е актуализирало проспекта на ДФ „А.-ХИБРИДЕН ДЕПОЗИТ“ до 30.04.2020г., тъй като не е постъпил проспект в КФН. Същевременно в двата акта контролният орган въвежда твърдение дружеството да е представило в КФН на 16.04.2020г. актуализиран проспект, който е бил обект на анализ и преценка от контролния орган. По този начин в съставените два акта е въведено твърдение за настъпване на взаимноизключващи се обстоятелства, водещи до неяснота относно обективните предели на възприетото нарушение. Така е осуетена възможността на субекта на отговорността да установи срещу какви факти следва да се брани.

Като задължителен реквизит, в [чл. 42, т. 4](#), респ. [чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН](#), се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност - обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в [чл. 42, т. 4](#), респ. [чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#), представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

С оглед изложеното, е отменил наказателното постановление, първоинстанционният съд е постановил едно правилно като краен резултат решение, което следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София- град-VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20142861 от 21.06.2021г., постановено по НАХД № 17185/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.